

Posudek bakalářské práce

Kateřina Vránová: Historie, současnost a možnosti spisové služby Krajské nemocnice T. Bati, a.s.

Univerzita Pardubice, Ústav historických věd, Spisová a archivní služba, leden 2013

Kateřina Vránová ve své práci využila příležitosti k propojení studovaného oboru s historií významné zdravotnické instituce a praktické stránky výkonu spisové služby postavené na teoretických základech.

Výkon spisové služby zejména u zdravotnických organizací je poměrně komplikované téma, je proto nanejvýš potřebné se jím zabývat. Zdravotní péče totiž může být poskytována jak prostřednictvím státu, to např. ve fakultních nemocnicích, tak zařízeními zřizovanými územními samosprávnými celky (různé krajské nebo městské nemocnice) nebo i privátně např. v ambulancích či na soukromých klinikách. A přitom v každém z těchto zařízení je jiným způsobem zajišťována péče o dokumenty.

Předložená bakalářská práce se věnuje problematice péče o dokumenty v Krajské nemocnici T. Bati, a.s. ve Zlíně, která prodělala mnohaletý zajímavý vývoj. A to nejen samotná nemocnice, ale i spisová služba, kterou toto zařízení vykonávalo a vykonává.

Bakalářská práce Kateřiny Vránové je práce rozdělena do několika kapitol, v nichž autorka postupně přibližuje vznik nejprve Baťovy veřejné nemocnice ve Zlíně, nakonec rozvoj a fungování Krajské nemocnice T. Bati, a.s. a dále teorii a praxi spisové služby.

Ke zpracování tématu využila nejen odbornou literaturu, prameny v podobě spisovenských norem nemocnice a tištěné prameny institucionální povahy, ale rovným dílem i vlastní zkušenost při tvorbě spisového řádu pro nemocnici. A přestože o technických nedostatcích práce jsem se chtěla zmínit až později, je nutné již v této části uvést nesprávné rozdělení či spíše zjednodušený seznam použitých pramenů, literatury a... Zde zřejmě autorka zcela vypustila současné požadavky na sestavení této důležité součásti bakalářské práce. Nicméně z jejího obsahu je zřejmé, že pracovala s odpovídajícím materiálem.

Po odborné stránce je práce na velice dobré úrovni. Projevilo se to zejména rozborem a zhodnocením prostudovaných spisových norem používaných nemocnicí v minulosti, ale i při vlastním podílu na vytvoření platného spisového řádu. Je potřeba jen upozornit na nutnost sledovat aktuální změny v archivní legislativě a uvádět celá znění archivních předpisů, které spisovou službu upravují, včetně novel. Autorka se také dopustila některých nepřesností ve svých tvrzeních, jako např., že spisový řád vydává každý původce – tato povinnost se vztahuje pouze na původce veřejnoprávní. Ani to, že „Ostatní původci mají povinnost vykonávat spisovou službu elektronicky“ se nezakládá na pravdě, protože se týká pouze původců určených (předpokládám, že autorka zná význam pojmu určených původců). Na str. 34 se pokusila o výčet druhů a forem dokumentů, ale nesprávným formátováním textu došlo k nesrozumitelnému přehledu. Vysvětlení by si jistě na stejné straně zasloužil rozdíl mezi

elektronickou poštou a použitím datové schránky, či rozdíl mezi „osobním předáním a doručením na místě“(?). Dle mého názoru se jedná o tentýž způsob doručení. Poslední z metodických připomínek se týká správného zařazení Krajské Baťovy nemocnice, a.s. jako původce (včetně zdůvodnění, kdo je zřizovatelem?) a vysvětlení, proč je tato krajská nemocnice v péči okresního archivu.

V závěru si klade autorka několik otázek, ale ty zůstávají bez odpovědi, přestože s ohledem na obor svého studia by právě ona měla být schopná je vyslovit. Zcela chybí např. srovnání popisovaného elektronického systému spisové služby s jiným, aby posouzení bylo objektivní.

Co se týká technické stránky, je práce napsána srozumitelně, stylisticky přiměřeně zvolenému tématu, i když v úvodu lehce převažuje nad odborností spíše úvahový styl projevu. Chyb a překlepů je velice málo, snad jen hrubá chyba na straně 26, ale jsou zanedbatelné. Drobné nesrozumitelnosti textu jsou ojedinělé, stejně jako nesprávná interpunkce. Pozornost by si zasloužily zkratky, které se v práci vyskytují a jejich vysvětlení je provedeno nestandardním způsobem (např. LDN, OÚNZ, OHS, KNTB). Poněkud závažnějším prohřeškem je však nedostatečné využití poznámek či odkazů na zdroje, což snižuje odbornou hodnotu práce. Z kontextu je sice jasné, z čeho autorka čerpala, ale měla by více tuto skutečnost v textu zdůraznit (zejména v obecných kapitolách, např. kapitola 3 Historie spisové služby). Poznámka 4 se tváří jako související a vyhláškou, za kterou je uvedena, ve skutečnosti se však vztahuje k celé kapitole. Za úvahu rovněž stojí sjednocení používání jmen uváděných v práci, buďto celé jméno a příjmení nebo jen počáteční písmeno jména s tečnou a příjmení. Rovněž normy, jejichž čísla jsou v práci využita, by měly být blíže specifikovány. Poněkud diskutabilní je i používání spojení „moderní doba“. V některých případech by se více hodilo např. „nedávno“ (str. 30).

Na závěr je však nutné vyzdvihnout autorčinu snahu o samostatnou práci s využitím vlastního podílu při tvorbě spisového řádu Krajské nemocnice T. Bati. V práci se projevila autorčina praktická zkušenost s výkonem spisové služby i schopnost orientovat se ve zdrojích i literatuře. Celkově lze proto práci hodnotit jako odpovídající výsledek bakalářského studia a přes uvedené připomínky ji doporučuji k obhajobě. Pokud studentka dokáže uspokojivě vysvětlit výše uvedené nedostatky, navrhuji hodnocení známkou ještě velmi dobře.

V Pardubicích dne 8. ledna 2013

Mgr. Helena Pochobradská, Ph.D.